

който отиде при царя и рече, какъ трима та вое-
 воды иматъ намереніе да му направятъ голѣмо зло.
 И той безъ да ги испита, повелѣ да ги затворатъ
 въ темницѣ тѣ. Но слѣдъ нѣколко дни, клевет-
 ницы тѣ като ся убояха да не ся открие лукав-
 ство то имъ, Авлавіа да направи поскоро да ги
 погубѣтъ. И той като отиде при царѣ, рече: какъ
 ако не погуби скоро трима та воеводы, може да
 свършатъ намѣреніе то си. Отъ което царь-тъ ся
 смути и осѣди неповинны тѣ на смъртъ, да ги по-
 губѣтъ на утрень-тѣ. Това като разумѣ темни-
 чны-атъ стражъ плака за тѣхъ много, и яви имъ
 още вечерь-тѣ, какъ на утрень-тѣ ще ги погу-
 бѣтъ. А тій като чува това, раздраха си дрѣхы
 тѣ, търгаха си космы тѣ, плачеха выкаха, свои тѣ
 сродници и пріатели по име, и представиха Бога
 свидѣтеля за своя та правдѣ. Тога като си по-
 мыслиха святаго Николая какъ отърва трима та
 мѣжіе отъ смъртъ въ Муръ, молехася и думаха:
 Боже Николаевъ, който избави трима та мѣжіе
 отъ смъртъ, избави сега и насъ: защо то нѣмаме
 другиго помощника. Такива много молитвы като
 изрекоха къмъ Бога, скоро имъ проводи на по-
 мощь святаго Николая, който ся яви презъ ноцъ-
 тѣ въ сѣнь на царя, и рече: скоро стани и пу-
 стни трима та воеводы отъ темница та: защо то
 сѣ неповинны, каза му сичкѣ тѣ истиннѣ, и рече:
 ако не ги пустишь, бой ще дигна върху ти като
 во Фригія и злѣ ще погинешъ. Тога царь-тъ
 зачуденъ рече: кой си ты гдѣто смѣешъ да по-
 дигнешъ таквази работа на царство то ми? а той
 му каза азъ сѣмъ Николай архіепископъ Мурли-
 кійскій. — Така сѣщо ся яви и на Авлавіа. Ца-